

Dzieje wsi Klonowo

Autor: Halina Karaś

{smoothgallery album=71}Klonowo to stara wieś pochodząca z okresu średniowiecza. W źródłach odnotowano ją po raz pierwszy w 1349 roku w postaci Clonow i Klonowa. W XV wieku poświadczono nazwę w formie Clonow, Klonow (1449), a w XVI wieku - Klonowo, Clonowo (1511), Klunowo (1584), w następnym stuleciu zapisy (1664) typu ode wsi Klonowy, na Klonowej obok zapisów Klonowo, Klontal (niem.) wskazują na rodzaj żeński nazwy: Klonowa.

Nazwa wsi pochodzi od wyrazu pospolitego klon 'drzewo liściaste'. Została utworzona przyrostkiem -owa, choć okresowo była także używana forma z przyrostkiem -ów, -owo. Możliwa jest też inna interpretacja nazwy wywodząca ją nie bezpośrednio od wyrazu pospolitego, lecz od staropolskiej nazwy osobowej Klon (a ta od klon 'drzewo liściaste'). Poświadczona nazwa niemiecka wsi Klontal jest zniemczoną nazwą polską, w której przyrostek -owo oddano niemiecką częścią -tal. W końcu XIX wieku Klonowo to wieś i dobra rycerskie przyłączone do niej należały do starosty tucholskiego. Wieś liczyła wówczas 79 domów i 555 mieszkańców, w tym 459 katolików i 96 ewangelików. Obszar wsi wynosił 4 501 morgów. We wsi znajdowała się szkoła, parafia była w Lubiewie, a poczta w Bysławiu. Dobra znajdowały się w dzierżawie Jerzego Żalińskiego. Źródła: Małgorzata Milewska, Toponimia powiatu tucholskiego, Gdańsk 2000, s. 31-32. Nazwy miejscowe Polski. Historia. Pochodzenie. Zmiany, pod red. K. Rymuta, t. IV, Kraków 2001, s. 505. Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, t. IV, Warszawa 1883, s. 162-163. Fotografie: Maciej Łabudzki